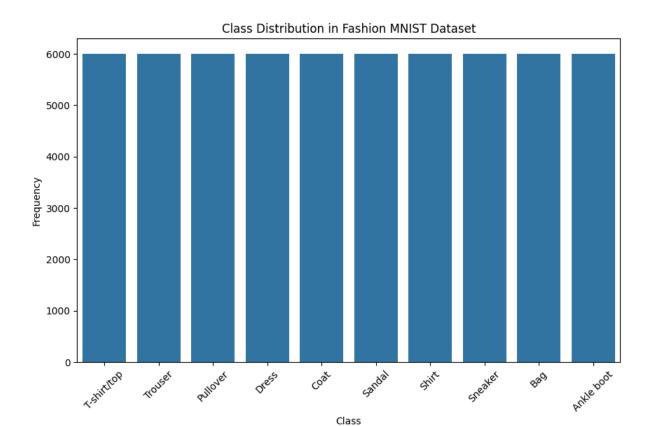
سپس یک نمونه از هر دسته را نمایش می دهیم.

سپس توزیع کلاسها را بررسی می کنیم و نمودار میله ای رسم می کنیم.

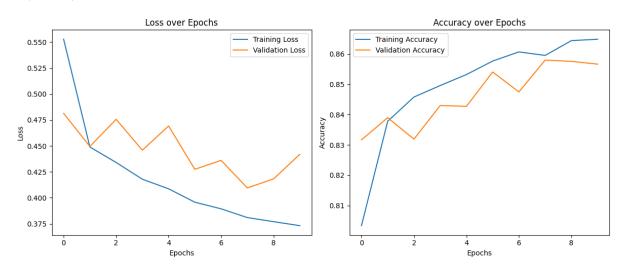

در مرحله بعد داده ها را نرمالايز مي كنيم و One-hot encoding را روى خروجي اعمال مي كنيم.

سپس مدل را درست می کنیم. برای این کار در ابتدا از یک لایهی Flatten برای مسطح کردن تصاویر 28x28 به یک بردار یکبعدی استفاده میکنیم. بعد دو لایه Dense با ReLU برای یادگیری ویژگیهای پیچیدهتر دادهها استفاده می شود.و لایهی آخریک Dense است که احتمال هر کلاس را پیشبینی می کند.

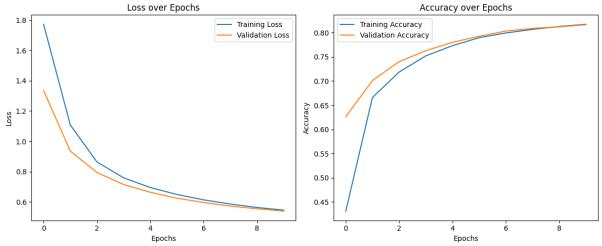
همان طور که گفته شده از اپتیمایزر SGD استفاده شد.بعد از 10 epoch دقت و لاس به صورت زیر بود:

نمودار تغییرات لاس و دقت را در طول دوره های آموزشی برای مجموعه های آموزش و اعتبارسنجی را رسم می کنیم:

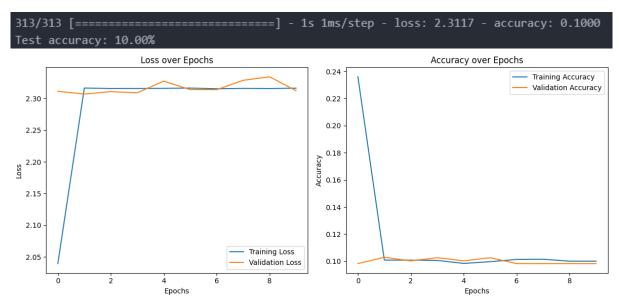

در مرحله بعد با حفظ اپتیمایزر از نرخ های یادگیری متفاوت استفاده می کنیم. نرخ بادگیری 0.001:

نرخ يادگيري 0.1:

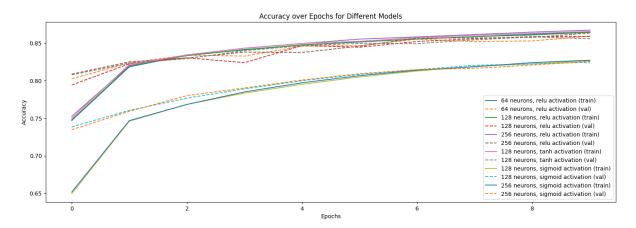
در مرحله بعد به بررسی ساختار های متفاوت شبکه می پردازیم. برای مثال تعداد نورونها را در هر لایه تغییر می دهیم و از توابع فعالساز مختلف استفاده می کنیم.

```
configs = [
{'neurons': 64, 'activation': 'relu'},
     {'neurons': 128, 'activation': 'relu'},
     {'neurons': 256, 'activation': 'relu'},
     {'neurons': 128, 'activation': 'tanh'},
     {'neurons': 128, 'activation': 'sigmoid'},
```

برای آزمایش تأثیر تعداد لایهها، تعداد نورونها در هر لایه، و انواع توابع فعالسازی، چندین ساختار شبکه متفاوت را بررسی و نمودارهای تغییرات لاس و دقت برای هر ساختار را رسم میکنیم. برای این کار، چندین مدل با ساختارها و توابع فعالسازی مختلف ایجاد میکنیم و نتایج آنها را مقایسه میکنیم.

در این مثال، شش ساختار مختلف را آزمایش می کنیم. هر ساختار شامل ترکیبی از تعداد نورونها (64، 128، و 256) و و توابع فعالسازی مختلف (tanh، ReLU) است.

سپس یک تابع برای ایجاد و آموزش مدلها می نویسیم و مدلها را آموزش می دهیم و نتایج را ذخیره می کنیم.

کاهش تدریجی لاس در دادههای آموزشی و اعتبارسنجی نشاندهنده یادگیری مدل است. اگر فاصلهی بین لاس آموزش و اعتبارسنجی زیاد شود، نشاندهندهی بیشبرازش است.

نزدیکی دقت دادههای آموزشی و اعتبارسنجی نشاندهنده تعمیمپذیری مناسب مدل است، در حالی که افزایش دقت روی دادههای آموزشی به تنهایی نشاندهنده بیشبرازش است.

در مرحله آخر برای بررسی تأثیر اندازه دسته (Batch Size) روی عملکرد مدل، از بهترین ساختاری که در مراحل قبل به دست آمده (بهترین مدل از لحاظ تعداد لایهها، تعداد نورونها در هر لایه، نرخ یادگیری و غیره) استفاده می کنیم. در اینجا، مدل را با سه اندازه دستهی مختلف (32، 64، و 128) آموزش داده و تغییرات لاس و دقت را رسم می کنیم تا ببینیم چگونه اندازه دسته بر فرآیند آموزش و عملکرد مدل تأثیر می گذارد.

این مقایسه به ما کمک میکند تا اندازه دستهای را انتخاب کنیم که تعادل مناسبی بین سرعت و پایداری آموزش ایجاد کند.

